

# РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Царево, 07.09.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Антония Д. Димитрова  
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Административно  
наказателно дело № 20232180200042 по описа за 2023 година

Производството по делото е от административно наказателен характер,  
по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от Й. Т. Д., ЕГН \*\*\*\*\*,  
срещу Наказателно постановление № 22-0302-000209 от 12.09.2022 год. на  
Началника на РУП- Царево, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от  
ЗДвП, на Й. Т. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, е наложено административно наказание  
„глоба“ в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за  
срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за процесуална незаконосъобразност  
на наказателното постановление. Изтъкват се доводи за допуснати  
съществени процесуални нарушения при провеждане на административно  
наказателното производство, в хода на което е издадено обжалваното  
наказателно постановление, както и противоречие на същото с материалния  
закон. Твърди се, че деянието не е извършено умишлено от жалбоподателя.  
По изложените причини, се иска от съда да отмени атакуваното НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, не се представлява от

упълномощен представител.

Ответникът по жалбата, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

По делото бяха събрани множество писмени доказателства. Разпитани са актосъставителят.

Съдът, като взе предвид събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.07.2022 год. актосъставителят- служител на РУП- Царево, спрял за проверка жалбоподателя която управлявала МПС. При извършената проверка се установило, че жалбоподателя управлява МПС, което е с прекратена служебно регистрация, което мотивирало актосъставителя, да състави акт за установяване на административно нарушение № 541887 от 12.07.2022 год. в който било описано извършеното нарушение ясно, точно, подробно и изчерпателно. АУАН бил връчен на жалбоподателя лично и приет без възражения. Наказващият орган- Началника на РУП- Царево, въз основа на съставения АУАН, издал обжалваното наказателно постановление, в което административното нарушение е описано по същия като в АУАН начин. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и санкционирано по чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП.

Съдът установи изложената фактическа обстановка след обстоен анализ на събрания по делото доказателствен материал - писмените доказателства по АНП, приобщени към делото и устните доказателства- показанията на актосъставителя. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителя като безпротиворечиви, логични, и последователни, напълно кореспондиращи на събраните по делото писмени доказателства. Съдът няма никакви основания да се съмнява както в показанията на свидетеля, така и в добросъвестността на същия при изпълнението на служебните му задължения. Показанията да дадени под страх от наказателна отговорност и не е налице индиция за тяхната заинтересованост или предубеденост.

При така установената фактическа обстановка и след като съобрази разпоредбите на закона, съда прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице, посочено в наказателното постановление като нарушител, в законоустановения срок по

чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, съдържа всички необходими реквизити, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Настоящото производство е от административно- наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, това деяние извършено ли е от лицето посочено в акта и наказателното постановление като нарушител и извършено ли е виновно. Освен това, за да бъде наказателното постановление правилно и законосъобразно е необходимо стриктно да бъдат спазени изискванията на ЗАНН относно съставянето на акта и издаването на наказателното постановление.

В конкретния казус, съда съобрази следното:

В настоящият случай, актът за установяване на нарушението е съставен от служители на РУ- Царево, а атакуваното наказателно постановление е издадено от Началник РУ- Царево, т.е. в съответствие с разпоредбите на чл. 37 и чл. 47 от ЗАНН.

Жалбоподателя, в жалбата си и пред съда, не оспорва фактическите констатации по акта, не оспорва, че е управлявал МПС без регистрация. Навеждат се доводи за липса на умисъл при извършване на нарушението.

Във връзка с твърдяното от жалбоподателя, на първо място съда посочва, че нарушението по [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП- в хипотезата на прекратена регистрация по реда на чл. 142, ал. 15 от ЗДвП](#)- може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост- в какъвто смисъл е и трайната, константна и безпротиворечива съдебна практика. Прекратяването на регистрацията по [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#), настъпва по силата на закона и органите нямат задължение да информират приобретателя. Последният е напълно наясно, със задължението си да пререгистрира автомобила, след закупуването му. Табелите на същия и регистрационният талон не се отнемат при този тип дерегистрация. Според съда, жалбоподателя- като водач на автомобила- преди да пристъпи към управлението му, е бил длъжен да провери документите му, включително за собствеността чрез изискването им от собственика- още повече, че двамата са в близки отношения. Следвало е да се увери, че автомобилът е бил регистриран в срок от приобретателя с оглед, че предвидената в [чл. 143, ал. 5](#)

[от ЗДвП](#) дерегистрация. Като не е сторил това той е осъществил визирания състав на нарушение при форма на вината небрежност, тъй като непознаването на закона не оправдава извършителя. Правило е, че всеки водач на МПС, преди да пристъпи към управление, е длъжен да се увери, че съответното превозно средство отговоря на нормативните изисквания за движение по републиканската пътна мрежа-да се увери, че автомобилът е годен да се движи по пътищата- има талон за регистрация на името на собственика, необходимата застраховка, минал е преглед, има винетка.

Разпоредбата на [чл. 145, ал. 1 от ЗДвП](#), вменява задължение на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство, в срок до един месец, да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства. С оглед установената фактическа обстановка безспорно се установява, че собственика на автомобила не е изпълнил това в законоустановения срок, с оглед на което регистрацията на автомобила е била служебно прекратена от административния орган на основание [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#). Съгласно посочената разпоредба, прекратяването на регистрацията се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система, като не е предвидено задължението да се уведомява новият собственик на автомобила, да се отнеме свидетелството за регистрация и да се свалят регистрационните табели. Такива задължения не са предвидени и в [Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства](#), за разлика от другите случаи на служебно прекратяване на регистрацията (напр. [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#)). Видно от цитираните разпоредби, законовата последица от неизпълнението на задължението да се регистрира закупеният автомобил в предвидения от законодателя срок, е служебно прекратяване на регистрацията на автомобила, на основание [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#). Нормата на [чл. 140 от ЗДвП](#) не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т.е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно [чл. 7, ал. 2 от ЗАНН](#), непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи (за разлика от наказателното производство, съгласно [чл. 11, ал. 4 от НК](#)), като в разпоредбата на [чл. 175,](#)

[ал. 3 от ЗДвП](#) не се изключва наказуемостта при тази форма на вината. В качеството си на водач на МПС, жалбоподателя е бил длъжен да познава закона и да предвиди последиците от неизпълнение на задължението да управлява годно за движение по пътищата МПС /в този смисъл и Решение № 967 от 30.06.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1100/ 2021 г. др./.

Във връзка с изложеното от жалбоподателя и след внимателен прочит на събраните по делото доказателства, съда намира, че при съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на ЗАНН и ЗДвП. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно нормите на ЗДвП и ЗАНН и съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като редовно съставен акт има доказателствена сила за посочените в него обстоятелства до доказване на противното. По делото не са установени различни факти и обстоятелства, както и не са ангажирани достоверни доказателства, оборващи констатациите в акта, поради което съдът приема описаното в него за безспорно установено. Съдът намира, че описаното в АУАН и НП деяние съдържа всички обективни и субективни признаци на административно нарушение на ЗДвП, което нарушението е извършено от жалбоподателя, поради което правилно е била ангажирана административно- наказателна отговорност спрямо него.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди, изцяло. Както при съставянето на АУАН, така и при издаването на обжалваното НП, са спазени всички процесуални правила и норми. Същите са постановени от оправомощени лица, в кръга на тяхната материална и териториална компетентност, при спазване на изискванията за форма и съдържание. Посочените в него фактически обстоятелства са безспорно установени в хода на съдебното производство. Правилно са приложени и съотносимите законови разпоредби към установеното административно нарушение. Наложено е наказание в законоустановен размер. Ето защо, наказателното постановление- като законосъобразен акт, следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, обезпечаващи безопасното движение по пътищата, нарушението не би могло да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#).

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

## **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0302-000209 от 12.09.2022 год. на Началника на РУП- Царево, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, на Й. Т. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд- Бургас, в 14- дневен срок от получаване на съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Царево: \_\_\_\_\_